

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 85 0 К 002280 12 Квлз
Бања Лука, 01.3.2012. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Драгомира Миљевића и Слободана Милашиновића као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног Р. Ђ., због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из чл. 347. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости његовог браниоца Ј. Љ. Г., адвоката из Д., поднесеном против правноснажне пресуде Основног суда у Добоју бр. 85 0 К 002280 09 К од 10.11.2010. године у сједници вијећа одржаној дана 01.3.2012. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се захтјев за заштиту законитости као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Основног суда у Добоју бр. 85 0 К 002280 09 К од 10.11.2010. године, оглашен је кривим Р. Ђ., због кривичног дјела злоупотребе службеног положаја или овлашћења из чл. 347. ст. 1. Кривичног закона Републике Српске (КЗ РС), за које му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора од шест мјесеци и одређено да се она неће извршити ако у року од двије године не учини ново кривично дјело.

Против ове пресуде његов бранилац је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и због повреде одредаба кривичног поступка из чл. 311. ст. 1. тач. г Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст, са приједлогом да се захтјев уважи, првостепена пресуда преиначи и осуђени ослободи од оптужбе.

У складу са чл. 339г. Закона о кривичном поступку („Службени гласник Републике Српске“, бр. 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07, 119/08, 55/09 и 92/09, у даљем тексту: ЗКП) захтјев је достављен на одговор републичком тужиоцу, који је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев се заснива на опширној анализи утврђеног чињеничног стања, у којој утврђене чињенице цијени на другачији начин, а са свог становишта указује на одређене чињенице које суд није потпуно утврдио. Све ово подводи под повреду кривичног закона и под повреду права на одбрану, а да при томе ни у једном дијелу такве повреде не дефинише у оквиру њиховог стварног законског значења. Тиме све своје приговоре и суштински и формално износи као критику чињеничне основе правноснажне пресуде, а што недвосмислено исказује кроз завршни приједлог да Врховни суд првостепену пресуду преиначи јер није доказано да је осуђени учинио наведено кривично дјело.

Овим се врши ревидирање утврђених чињеница, а што није дозвољено код овог ванредног правног лијека јер се утврђено чињенично стање мора прихватити као потпуно и правилно. Код оваквог стања ствари нема мјеста приговору о повреди кривичног закона и повреди права на одбрану на штету осуђеног, па је супротна тврдња изнесена у уводу захтјева и разлозима који је подржавају без основа.

Због наведених разлога Врховни суд је на основу чл. 339ђ. ЗКП захтјев за заштиту законитости одбио.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић